

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

29 maj 2017

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 168/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Domstolen

2017/C 168/02 Domstolens beslut av den 7 mars 2017 om lagstadgade helgdagar och rättsferier 2

Tribunalen

2017/C 168/03 Tribunalens beslut av den 5 april 2017 om rättsferierna 4

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 168/04 Mål C-598/14 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 5 april 2017 – Europiska unionens immaterialrättsmyndighet mot Gilbert Szajner, Forge de Laguiole (Överklagande — EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.4 — Artikel 65.1 och 65.2 — Ordmärket LAGUIOLE — Ansökan om ogiltighetsförklaring på grund av ett äldre nationellt varumärke — EUIPO:s tillämpning av nationell rätt — Unionsdomstolens uppgift) 5

2017/C 168/05	Förenade målen C-217/15 och C-350/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Italien) – brottmål mot Massimo Orsi (C-217/15) och Luciano Baldetti (C-350/15) (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2 och 273 — Nationell lagstiftning som föreskriver en administrativ och en straffrättslig sanktion för samma gärningar, avseende utebliven betalning av mervärdesskatt — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 50 — Principen ne bis in idem — Identitet mellan den person som åtalats och den person som påförts en sanktion — Föreligger inte)	5
2017/C 168/06	Mål C-298/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 5 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis – Litauen) – UAB Borta mot Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Upphandling vars värde inte uppgår till det tröskelvärde som föreskrivs i direktivet — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Begränsning av möjligheten att använda underentreprenörer — Framläggande av ett gemensamt anbud — Anbudsgivarnas yrkeskunnande — Ändringar i förfrågningsunderlaget)	6
2017/C 168/07	Mål C-336/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 6 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Arbetsdomstolen – Sverige) – Unionen mot Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Artikel 3 — Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag — Kollektivavtal som är tillämpliga på förvärvaren respektive överlåtaren — Förlängd uppsägningstid för arbetstagare som sägs upp — Beaktande av anställningstiden hos överlåtaren)	7
2017/C 168/08	Mål C-337/15 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 april 2017 – Europeiska ombudsmannen mot Claire Staelen (Överklagande — Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Europeiska ombudsmannens handläggning av ett klagomål rörande hanteringen av en förteckning över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov — Åsidosättande av omsorgsplikten — Begreppet ”tillräckligt klar överträdelse” av en unionsrättslig regel — Ideell skada — Förlorat förtroende för Europeiska ombudsmannen som institution)	8
2017/C 168/09	Förenade målen C-376/15 P och C-377/15 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 april 2017 – Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI) (Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 — Import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.10 och 2.11 — Uteslutande av vissa exporttransaktioner vid beräkning av dumpningsmarginalen — Rättvis jämförelse mellan exportpris och normalvärde vid import från ett land utan marknadsekonomi)	8
2017/C 168/10	Mål C-391/15: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Andalucía – Spanien) – Marina del Mediterráneo SL m.fl. mot Agencia Pública de Puertos de Andalucía (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Prövningsförfaranden — Direktiv 89/665/EEG — Artikel 1.1 — Artikel 2.1 — En upphandlande myndighets beslut om att tillåta en ekonomisk aktör att inkomma med anbud — Beslut som inte kan överklagas enligt tillämplig nationell lagstiftning)	9
2017/C 168/11	Förenade målen C-435/15 och C-666/15: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland, Rechtbank Noord-Holland – Nederländerna) – GROFA GmbH mot Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15) (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Klassificering av varor — Videokameror — Kombinerade nomenklaturen — Undernumren 8525 80 30, 8525 80 91 och 8525 80 99 — Förklarande anmärkningar — Tolkning — Genomförandeförordningarna (EU) nr 1249/2011 och (EU) nr 876/2014 — Tolkning — Giltighet)	10

2017/C 168/12	Mål C-488/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 april 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien (Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2008/50/EG — Luftkvalitet — Artikel 13.1 — Bilaga XI — Dygns- och årsgränsvärden för PM10-koncentrationer — Systematiskt och bestående överskridande av gränsvärdena — Artikel 22 — Förlängning av frister som fastställts för att uppnå vissa gränsvärden — Villkor för tillämpning — Artikel 23.1 — Luftkvalitetsplaner — Överskridandeperiod som är 'så kort som möjligt' — Lämpliga åtgärder — Bedömningskriterier) . . .	11
2017/C 168/13	Förenade målen C-497/15 och C-498/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 22 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15) mot Budapest Rendőrfőkapitánya (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Vägtransport — Bestämmelser om skatter och avgifter — Direktiv 1999/62/EG — Avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer — Vägtull — Skyldighet för medlemsstaterna att införa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder — Schablonmässigt fastställda böter — Proportionalitet)	12
2017/C 168/14	Mål C-544/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Sahar Fahimian mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Direktiv 2004/114/EG — Artikel 6.1 d — Villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse — Nekad inresa — Begreppet "hot mot allmän säkerhet" — Utrymme för skönmässig bedömning) . . .	12
2017/C 168/15	Mål C-638/15: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – Eko-Tabak s.r.o mot Generální ředitelství cel (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2011/64/EU — Artikel 2.1 c — Artikel 5.1 a — Uttrycken "röktobak", "tobak som skurits eller på annat sätt strimlats" och "industriell beredning")	13
2017/C 168/16	Mål C-665/15: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 mars 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal (Fördragsbrott — Transporter — Körkort — Europeiska unionens körkortsnätverk — Användande av och anslutning till unionens nätverk)	14
2017/C 168/17	Mål C-668/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret – Danmark) – Jyske Finans A/S mot Ligebehandlingsnævnet, som för talan för Ismar Huskic (Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung — Direktiv 2000/43/EG — Artikel 2.2 a och 2.2 b — Kreditinstitut som begär ytterligare bevis för identiteten i form av en kopia av pass eller uppehållstillstånd av personer som ansöker om ett lån för köp av ett motorfordon och som har legitimerat sig med sitt körkort i vilket anges ett annat födelseland än en medlemsstat i Europeiska unionen eller en medlemsstat i Europeiska frihandelssammanslutningen)	14
2017/C 168/18	Mål C-58/16: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 april 2017 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Ökat hamnskydd — Direktiv 2005/65/EG — Artiklarna 2.3, 6, 7 och 9 — Åsidosättande — Ingen hamnskyddsutredning har ägt rum — Hamngränser, hamnskyddsplan och hamnskyddschef — Ingen definition)	15
2017/C 168/19	Förenade målen C-124/16, C-188/16 och C-213/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Amtsgericht München, Landgericht München I – Tyskland) – brottmål mot Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16) (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/13/EU — Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden — Rätt att bli informerad om anklagelsen — Delgivning av ett strafföreläggande — Förfarande — Skyldighet att utse ett delgivningsombud — Den tilltalade saknar hemvist och fast uppehållsort — Fristen för att bestrida strafföreläggandet börjar löpa då delgivningsombudet har delgetts)	15

2017/C 168/20	Mål C-153/16: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 april 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien (Fördragsbrott — Olämplig lagring av ett stort antal begagnade däck — Dumpning som är oförenlig med kraven i direktiven 2008/98/EG och 1999/31/EG — Permanent och varaktig fara för miljön och människors hälsa)	16
2017/C 168/21	Mål C-83/16: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 2 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Heta Asset Resolution Bulgaria OOD mot Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 och artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Tullkodex — Exportdeklaration i efterhand — Begreppet ”tillräcklig bevisning” — Bedömning av huruvida bevisningen är tillräcklig)	17
2017/C 168/22	Mål C-232/16 P: Domstolens beslut (sjätte avdelning) av den 9 mars 2017 – Simet SpA mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Statligt stöd — Transportsektorn — Tjänster avseende interregional busstrafik — Förordning (EEG) nr 1191/69 — Ersättning för de kostnader som följer av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster — Nationellt rättsligt avgörande — Stöd som är oförenligt med den inre marknaden)	17
2017/C 168/23	Mål C-497/16: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 2 mars 2017 – (begäran om förhandsavgörande av Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – brottmål mot Juraj Sokáč. (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Narkotikaprekursorer — Förordning (EG) nr 273/2004 — Artikel 2 a — Begreppet ”förtecknat ämne” — Läkemedel omfattas inte — Direktiv 2001/83/EG — Artikel 1 led 2 — Begreppet ”läkemedel” — Läkemedel som innehåller efedrin eller pseudoefedrin — Förordning (EG) nr 111/2005 — Artikel 2 a — Begreppet ”förtecknat ämne” — Bilaga — Läkemedel som innehåller efedrin eller pseudoefedrin omfattas — Saknar betydelse för tillämpningsområdet för förordning (EG) 273/2004)	18
2017/C 168/24	Mål C-515/16: Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 15 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d’appel de Versailles – Frankrike) – Enedis, SA mot Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artiklarna 107 och 108 FEUF — Statligt stöd — Begreppet ”statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med statliga medel” — Solproducerad elektricitet — Skyldighet att köpa till ett pris som överstiger marknadspriset — Fullständig kompensation — Underlåtenhet att göra förhandsanmälan	19
2017/C 168/25	Mål C-14/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 januari 2017 – VAR Srl mot Iveco Orecchia SpA	19
2017/C 168/26	Mål C-83/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 15 februari 2017 – KP, företrädd av sin moder, mot LO	20
2017/C 168/27	Mål C-99/17 P: Överklagande ingett den 24 februari 2017 av Infineon Technologies AG av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 15 december 2016 i mål T-758/14, Infineon Technologies AG mot Europeiska kommissionen	20
2017/C 168/28	Mål C-100/17 P: Överklagande ingett den 24 februari 2017 av Gul Ahmed Textile Mills Ltd av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 15 december 2016 i mål T-199/04, RENV: Gul Ahmed Textile Mills Ltd mot Europeiska unionens råd	21
2017/C 168/29	Mål C-104/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Pitești (Rumänien) den 27 februari 2017 – SC Cali Esprou SRL mot Administrația Fondului pentru Mediu	22

2017/C 168/30	Mål C-113/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 6 mars 2017 – QJ mot Ministerstvo vnútra SR, Mígračný úrad	23
2017/C 168/31	Mål C-120/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 7 mars 2017 – Administratīvā rajona tiesa mot Ministru kabinets	23
2017/C 168/32	Mål C-131/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 13 mars 2017 – Hélder José Cunha Martins mot Fundo de Garantia Automóvel	24
2017/C 168/33	Mål C-136/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 15 mars 2017 – G. C., A. F., B. H., E. D. mot Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	24
2017/C 168/34	Mål C-156/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 27 mars 2017 – Köln-Aktiefonds Deka mot Staatssecretaris van Financiën	26
2017/C 168/35	Mål C-157/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 27 mars 2017 – X mot Staatssecretaris van Financiën	27
2017/C 168/36	Mål C-172/17 P: Överklagande ingett den 5 april 2017 av ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 januari 2017 i mål T-768/14, ANKO mot Europeiska kommissionen	27
2017/C 168/37	Mål C-173/17 P: Överklagande ingett den 5 april 2017 av ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 januari 2017 i mål T-771/14, ANKO mot Europeiska kommissionen	28
2017/C 168/38	Mål C-184/17 P: Överklagande ingett den 11 april 2017 av International Management Group (IMG) av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 2 februari 2017 i mål T-381/15, IMG mot kommissionen	29
Tribunalen		
2017/C 168/39	Mål T-201/17: Talan väckt den 31 mars 2017 – Printeos mot kommissionen	30
2017/C 168/40	Mål T-207/17: Överklagande ingett den 5 april 2017 – Senetic mot EUIPO – HP Hewlett Packard Group (hp)	31
2017/C 168/41	Mål T-208/17: Överklagande ingett den 5 april 2017 – Senetic mot EUIPO – HP Hewlett Packard Group (HP)	31
2017/C 168/42	Mål T-209/17: Överklagande ingett den 4 april 2017 – ZGS mot EUIPO (Schülerhilfe1)	32
2017/C 168/43	Mål T-213/17: Överklagande ingett den 5 april 2017 – Romantik Hotels & Restaurants mot EUIPO – Hotel Preidlhof (ROMANTIK)	33
2017/C 168/44	Mål T-215/17: Överklagande ingett den 7 april 2017 – Pear Technologies mot EUIPO – Apple (PEAR)	33

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2017/C 168/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 161, 22.5.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 151, 15.5.2017

EUT C 144, 8.5.2017

EUT C 129, 24.4.2017

EUT C 121, 18.4.2017

EUT C 112, 10.4.2017

EUT C 104, 3.4.2017

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS BESLUT

av den 7 mars 2017

om lagstadgade helgdagar och rättsferier

(2017/C 168/02)

DOMSTOLEN ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 24.2, 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna, och av följande skäl:

Enligt nämnda artikel ska det upprättas en förteckning över lagstadgade helgdagar och fastställas datum för rättsferierna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De lagstadgade helgdagar som avses i artikel 24.4 och 24.6 i rättegångsreglerna ska vara:

- nyårsdagen,
- annandag påsk,
- första maj,
- Kristi himmelfärdsdag,
- annandag pingst,
- 23 juni,
- 15 augusti,
- 1 november,
- 25 december,
- 26 december.

Artikel 2

För perioden den 1 november 2017 till den 31 oktober 2018, ska de rättsferier som avses i artikel 24.2 och 24.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

- Jul 2017: från och med måndagen den 18 december 2017 till och med söndagen den 7 januari 2018,
- Påsk 2018: från och med måndagen den 26 mars 2018 till och med söndagen den 8 april 2018,

— Sommar 2018: från och med måndagen den 16 juli 2018 till och med fredagen den 31 augusti 2018.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 7 mars 2017.

A. CALOT ESCOBAR
Justitiesekreterare

K. LENAERTS
Ordförande

TRIBUNALEN

TRIBUNALENS BESLUT

av den 5 april 2017

om rättsferierna

(2017/C 168/03)

TRIBUNALEN ANTAR FÖLJANDE BESLUT

med beaktande av artikel 41.2 i rättegångsreglerna

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det rättsår som inleds den 1 september 2017, ska rättsferierna enligt artikel 41.2 och 41.6 i rättegångsreglerna infalla enligt följande:

- Jul 2017: från och med måndagen den 18 december 2017 till och med söndagen den 7 januari 2018.
- Påsk 2018: från och med måndagen den 26 mars 2018 till och med söndagen den 8 april 2018.
- Sommar 2018: från och med måndagen den 16 juli 2018 till och med fredagen den 31 augusti 2018.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 5 april 2017.

E. COULON
Justitiesekreterare

M. JAEGER
Ordförande

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 5 april 2017 – Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet mot Gilbert Szajner, Forge de Laguiole

(Mål C-598/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.4 — Artikel 65.1 och 65.2 — Ordmärket LAGUIOLE — Ansökan om ogiltighetsförklaring på grund av ett äldre nationellt varumärke — EUIPO:s tillämpning av nationell rätt — Unionsdomstolens uppgift)

(2017/C 168/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Övriga parter i målet: Gilbert Szajner (ombud: A. Sam-Simenot, avocate), Forge de Laguiole (ombud: F. Fajjenbaum, avocate)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Forge de Laguiole SARL ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 96, 23.3.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Santa Maria Capua Vetere – Italien) – brottmål mot Massimo Orsi (C-217/15) och Luciano Baldetti (C-350/15)

(Förenade målen C-217/15 och C-350/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2 och 273 — Nationell lagstiftning som föreskriver en administrativ och en straffrättslig sanktion för samma gärningar, avseende utebliven betalning av mervärdesskatt — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 50 — Principen ne bis in idem — Identitet mellan den person som åtalats och den person som påförts en sanktion — Föreligger inte)

(2017/C 168/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Massimo Orsi (C-217/15) och Luciano Baldetti (C-350/15)

Domslut

Artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den inte utgör hinder mot en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken det är tillåtet att väcka åtal för underlåtelse att betala mervärdesskatt efter att det har påförts ett rättskraftigt skattetillägg för samma gärning, när denna sistnämnda sanktion påförts ett bolag i egenskap av juridisk person medan nämnda åtal väckts mot en fysisk person.

⁽¹⁾ EUT C 245, 27.7.2015 och EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 5 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Lietuvos Aukščiausiasis – Litauen) – UAB Borta mot Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ (Mål C-298/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 2004/17/EG — Upphandling vars värde inte uppgår till det tröskelvärde som föreskrivs i direktivet — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Begränsning av möjligheten att använda underentreprenörer — Framläggande av ett gemensamt anbud — Anbudsgivarnas yrkeskunnande — Ändringar i förfrågningsunderlaget)

(2017/C 168/06)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB Borta

Motpart: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Domslut

- 1) När det gäller ett offentligt kontrakt som inte omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1336/2013 av den 13 december 2013, men som uppvisar ett bestämt gränsöverskridande intresse, ska artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF tolkas så att de utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom artikel 24.5 i lagen om offentlig upphandling, i vilken det föreskrivs att i de fall underleverantörer används för att fullgöra ett byggentreprenadkontrakt, det huvudsakliga arbetet, såsom detta har fastställts av den upphandlande myndigheten, ska utföras av den anbudsgivare som tilldelats kontraktet.
- 2) När det gäller ett offentligt kontrakt som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2004/17, men som uppvisar ett bestämt gränsöverskridande intresse, ska principerna om likabehandling och icke-diskriminering liksom skyldigheten att lämna insyn, som bland annat följer av artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF tolkas så att de inte utgör hinder för att en upphandlande enhet, sedan meddelandet om upphandling offentliggjorts, ändrar en punkt i förfrågningsunderlaget om villkoren och formerna för kumulering av yrkeskunskaper, såsom punkt 4.3 i det nationella målet. Detta gäller dock under förutsättning att för det första, ändringarna inte får vara av så grundläggande betydelse att de hade kunnat tilldra sig intresset från potentiella anbudsgivare, vilka, utan dessa ändringar inte kunde lämna anbud, för det andra att ändringarna måste offentliggöras på lämpligt sätt, för det tredje, att dessa ändringar ska göras innan anbudsgivarna lämnar sina anbud, att fristen för att lämna anbud måste förlängas när dessa ändringar är betydande, att tiden för denna förlängning beror av hur betydande ändringarna är och att denna tid ska vara tillräcklig för att berörda ekonomiska aktörer ska kunna anpassa sina anbud, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

- 3) Artikel 54.6 i direktiv 2004/17, i dess lydelse enligt förordning nr 1336/2013, ska tolkas så att den utgör hinder för en punkt i förfrågningsunderlaget, såsom punkt 4.3 i det nationella målet, enligt vilken det då ett gemensamt anbud lämnas av flera anbudsgivare krävs att den del som var och en bidrar med för att uppfylla kraven på yrkeskunnande, proportionellt ska motsvara den andel av arbetena som faktiskt utförs av vederbörande, om kontraktet tilldelas denne.

⁽¹⁾ EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 6 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Arbetsdomstolen – Sverige) – Unionen mot Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

(Mål C-336/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 2001/23/EG — Artikel 3 — Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag — Kollektivavtal som är tillämpliga på förvärvaren respektive överlåtaren — Förlängd uppsägningstid för arbetstagare som sägs upp — Beaktande av anställningstiden hos överlåtaren)

(2017/C 168/07)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Arbetsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Unionen

Svarande: Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

Domslut

Artikel 3 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter ska tolkas så, att under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet måste förvärvaren, i samband med uppsägningen av en arbetstagare som äger rum mer än ett år efter övergången av ett företag, ta med arbetstagarens anställningstid hos överlåtaren i beräkningen av den anställningstid som är relevant för att avgöra vilken uppsägningstid som arbetstagaren har rätt till.

⁽¹⁾ EUT C 311, 21.9.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 april 2017 – Europeiska ombudsmannen mot Claire Staelen(Mål C-337/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Europeiska ombudsmannens handläggning av ett klagomål rörande hanteringen av en förteckning över godkända sökande i ett allmänt uttagningsprov — Åsidosättande av omsorgsförpliktelsen — Begreppet ”tillräckligt klar överträdelse” av en unionsrättslig rättsregel — Ideell skada — Förlorat förtroende för Europeiska ombudsmannen som institution)

(2017/C 168/08)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska ombudsmannen (ombud: inledningsvis G. Grill, därefter L. Papadias och P. Dyrberg)

Övrig part i målet: Claire Staelen (ombud: V. Olona, avocate)

Domslut

- 1) Claire Staelens yrkande i sin svarsskrivelse om att Europeiska ombudsmannen ska förpliktas att till henne utge 50 000 euro kan inte tas upp till prövning.
- 2) Punkterna 1, 3 och 4 i domslutet i Europeiska unionens tribunals dom av den 29 april 2015, Staelen/ombudsmannen (T-217/11, EU:T:2015:238), upphävs.
- 3) Europeiska ombudsmannen förpliktas att betala ett skadestånd om 7 000 euro till Claire Staelen.
- 4) Claire Staelen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska ombudsmannen med anledning av anslutningsöverklagandet, vilket ogillades genom domstolens beslut av den 29 juni 2016, ombudsmannen/Staelen (C-337/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:670).
- 5) Europeiska ombudsmannen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Claire Staelen, vad avser förfarandet i första instans och huvudöverklagandet.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 april 2017 – Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd mot Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)(Förenade målen C-376/15 P och C-377/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Dumpning — Genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 — Import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.10 och 2.11 — Uteslutande av vissa exporttransaktioner vid beräkning av dumpningsmarginalen — Rättvis jämförelse mellan exportpris och normalvärde vid import från ett land utan marknadsekonomi)

(2017/C 168/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Changshu City Standard Parts Factory, Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd (ombud: R. Antonini och E. Monard, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: M. B. Driessen och Boelaert, biträdda av N. Tuominen, avocat), Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och M. França), European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)

Domslut

- 1) Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 29 april 2015, Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener/rådet (T-558/12 och T-559/12, EU:T:2015:237), upphävs.
- 2) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 924/2012 av den 4 oktober 2012 om ändring av förordning (EG) nr 91/2009 om införandet av en slutgiltig antidumpningstull beträffande import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, ogiltigförklarar, i den del den avser Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.
- 3) Överklagandet i mål C-377/15 P avvisas.
- 4) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, såväl för förfarandet i första instans i målen T-558/12 och T-559/12 som för överklagandet i mål C-376/15 P.
- 5) Changshu City Standard Parts Factory och Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd i samband med överklagandet i mål C-377/15 P.
- 6) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader avseende förfarandet i första instans i målen T-558/12 och T-559/12 samt för förfarandena avseende överklagandena i målen C-376/15 P och C-377/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 381, 16.11.2015.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 5 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Andalucía – Spanien) – Marina del Mediterráneo SL m.fl. mot Agencia Pública de Puertos de Andalucía

(Mål C-391/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Prövningsförfaranden — Direktiv 89/665/EEG — Artikel 1.1 — Artikel 2.1 — En upphandlande myndighets beslut om att tillåta en ekonomisk aktör att inkomma med anbud — Beslut som inte kan överklagas enligt tillämplig nationell lagstiftning)

(2017/C 168/10)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marina del Mediterráneo SL, Marina del Mediterráneo Duquesa SL, Marina del Mediterráneo Estepona SL, Marina del Mediterráneo Este SL, Marinas del Mediterráneo Torre SL, Marina del Mediterráneo Marbella SL, Gómez Palma SC, Enrique Alemán SA, Cyes Infraestructuras SA, Cysur Obras y Medioambiente SA

Motpart: Agencia Pública de Puertos de Andalucía

Ytterligare deltagare i rättegången: Consejería de Obras Públicas y Vivienda de la Junta de Andalucía, Nassir Bin Abdullah and Sons SL, Puerto Deportivo de Marbella SA, Ayuntamiento de Marbella

Domslut

- 1) Artiklarna 1.1 och 2.1 a och b i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, ska tolkas på så sätt att de, i en situation som den i det nationella målet, utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken beslutet att tillåta en anbudsgivare att delta i anbudsförandet – ett beslut som påstås strida mot de unionsrättsliga bestämmelserna om offentlig upphandling eller den nationella genomförandelagstiftningen – inte anses utgöra ett sådant handläggningsbeslut fattat av en upphandlande myndighet som kan angripas genom ett självständigt ett självständigt rättsmedel.
- 2) Artiklarna 1.1 och 2.1 a och b i direktiv 89/665, i dess lydelse enligt direktiv 2007/66, har direkt effekt.

⁽¹⁾ EUT C 346, 19.10.2015.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg – Tyskland, Rechtbank Noord-Holland – Nederländerna) – GROFA GmbH mot Hauptzollamt Hannover (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

(Förenade målen C-435/15 och C-666/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamma tulltaxan — Tulltaxenummer — Klassificering av varor — Videokameror — Kombinerade nomenklaturen — Undernumren 8525 80 30, 8525 80 91 och 8525 80 99 — Förklarande anmärkningar — Tolkning — Genomförandeförordningarna (EU) nr 1249/2011 och (EU) nr 876/2014 — Tolkning — Giltighet)

(2017/C 168/11)

Rättegångsspråk: tyska och nederländska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg – Allemagne, Rechtbank Noord-Holland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: GROFA GmbH (C-435/15), X, GoPro Coöperatief UA (C-666/15)

Motparter: Hauptzollamt Hannover (C-435/15), Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15)

Domslut

- 1) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1249/2011 av den 29 november 2011 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen ska tolkas så, att den inte är analogt tillämplig på varor som har de egenskaper som de tre, i mål C-435/15 aktuella, kameramodellerna i serien GoPro Hero 3 Black Edition har.
- 2) Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 876/2014 av den 8 augusti 2014 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen ska tolkas så, att den är analogt tillämplig på varor som har de egenskaper som de tre, i nämnda mål aktuella, kameramodellerna i serien GoPro Hero 3 Black Edition har. Denna förordning är emellertid ogiltig.
- 3) Undernumren 8525 80 30, 8525 80 91 och 8525 80 99 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011, kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012 och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1001/2013 av den 4 oktober 2013, ska, med beaktande av de förklarande anmärkningar till KN som avser dessa undernummer, tolkas på så sätt att en videosekvens som är längre än 30 minuter, som sparas i separata filer som varar mindre än 30 minuter vardera, ska anses utgöra en inspelning under minst 30 minuter i en enda videosekvens, oberoende av den omständigheten att användaren inte kan uppfatta växlingen mellan filerna när sekvensen spelas upp eller, omvänt, att användaren vid uppspelningen i princip måste öppna varje fil separat.

- 4) Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess successiva lydelse enligt genomförandeförordningarna nr 1006/2011, nr 927/2012 och nr 1001/2013, ska tolkas på så sätt att en videokamera som är i stånd att spela in signaler från externa källor, medan den inte kan återge dessa signaler via en extern televisionsapparat eller monitor, eftersom videokameran endast kan spela upp filer på en extern bildskärm eller monitor när de har spelats in genom videokamerans egen lins, inte kan klassificeras enligt undernummer 8525 80 99 i denna kombinerade nomenklatur.

⁽¹⁾ EUT C 363, 3.11.2015.
EUT C 106, 21.3.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 april 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Bulgarien

(Mål C-488/15) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Miljö — Direktiv 2008/50/EG — Luftkvalitet — Artikel 13.1 — Bilaga XI — Dygns- och årsgränsvärden för PM₁₀-koncentrationer — Systematiskt och bestående överskridande av gränsvärdena — Artikel 22 — Förlängning av frister som fastställts för att uppnå vissa gränsvärden — Villkor för tillämpning — Artikel 23.1 — Luftkvalitetsplaner — Överskridandeperiod som är 'så kort som möjligt' — Lämpliga åtgärder — Bedömningskriterier)

(2017/C 168/12)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Kružíková, S. Petrova, P. Mihaylova och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Bulgarien (ombud: E. Petranova och M. Georgieva)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Polen

Domslut

- 1) Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa i förening med direktivets bilaga XI

— genom att systematiskt och bestående från år 2007 till och med år 2014 överskrida dygns- och årsgränsvärdena för PM₁₀-koncentrationer i zonerna och tätbebyggelserna BG0001 AG Sofia, BG0002 AG Plovdiv, BG0004 Nord, BG0005 sydväst och BG0006 sydöst,

— genom att systematiskt och bestående från år 2007 till och med år 2014 överskrida dygnsgränsvärdet för PM₁₀-koncentrationer i zonen BG0003 AG Varna och årsgränsvärdet under åren 2007, 2008 och 2010–2014 i samma zon BG0003 AG Varna, och

Republiken Bulgarien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 andra stycket i nämnda direktiv, särskilt skyldigheten att hålla perioden av överskridande så kort som möjligt, vad gäller perioden från och med 11 juni 2010 till och med år 2014

— genom att års- som dygnsgränsvärdena för PM₁₀-koncentrationer inom samtliga ovannämnda zoner och tätbebyggelse fortsätter att överskridas.

- 2) Republiken Bulgarien ska bära sina rättegångskostnader, samt ersätta det kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 389, 23.11.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 22 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15) mot Budapest Rendőrfőkapitánya

(Förenade målen C-497/15 och C-498/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Vägtransport — Bestämmelser om skatter och avgifter — Direktiv 1999/62/EG — Avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer — Vägtull — Skyldighet för medlemsstaterna att införa effektiva, proportionella och avskräckande påföljder — Schablonmässigt fastställda böter — Proportionalitet)

(2017/C 168/13)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Euro-Team Kft. (C-497/15), Spirál-Gép Kft. (C-498/15)

Motpart: Budapest Rendőrfőkapitánya

Domslut

- 1) Kravet på proportionalitet i artikel 9a i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/62/EG av den 17 juni 1999 om avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/76/EU av den 27 september 2011, ska tolkas så att det utgör hinder för ett påföljdssystem, såsom det i det nationella målet aktuella, enligt vilket ett schablonbelopp utdöms för samtliga överträdelser, oberoende av vilken typ av överträdelser det rör sig om och hur allvarliga de är, av reglerna angående skyldigheten att i förväg betala in den föreskrivna avgiften för användning av vägnätet.
- 2) Kravet på proportionalitet i artikel 9a i direktiv 1999/62, i dess lydelse enligt direktiv 2011/76, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för att genom sådana sanktionsbestämmelser som avses i det nationella målet införa ett strikt ansvar för överträdelser. Däremot ska det tolkas så att det utgör hinder för att införa så stränga sanktioner som föreskrivs i dessa bestämmelser.

⁽¹⁾ EUT C 27, 25.1.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Berlin – Tyskland) – Sahar Fahimian mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-544/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Direktiv 2004/114/EG — Artikel 6.1 d — Villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse — Nekat inresa — Begreppet ”hot mot allmän säkerhet” — Utrymme för skönsmässig bedömning)

(2017/C 168/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sahar Fahimian

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Övrig part: Stadt Darmstadt

Domslut

Artikel 6.1 d i rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete ska tolkas på så sätt att medlemsstaternas behöriga myndigheter, när de mottar en ansökan om visering för studier från en tredjelandsmedborgare, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid prövningen – som ska göras mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter som kännetecknar nämnda tredjelandsmedborgares situation – av om nämnda tredjelandsmedborgare ska betraktas som ett hot mot allmän säkerhet, även om det endast skulle vara fråga om ett potentiellt hot. Nämnda bestämmelse ska även tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att de behöriga nationella myndigheterna nekar inresa och vistelse i den berörda medlemsstaten för det ändamålet för en tredjelandsmedborgare som har en examen från ett universitet som omfattas av de restriktiva åtgärder som unionen vidtagit på grund av det universitetets betydande samarbete med den iranska regeringen på det militära området eller på områden med militär anknytning, och som har för avsikt att i den medlemsstaten bedriva forskning inom ett för den allmänna säkerheten känsligt område, om de uppgifter som dessa myndigheter förfogar över innebär att det kan befaras att den kunskap som den personen förvärvar under sin forskning i ett senare skede kan användas på ett sätt som kan hota den allmänna säkerheten. Det ankommer på den nationella domstol som har att pröva de behöriga nationella myndigheternas beslut att avslå ansökan om visering, att bedöma om det beslutet har motiverats i tillräcklig mån och om det har antagits på tillräckligt goda grunder.

(¹) EUT C 429, 21.12.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – Eko-Tabak s.r.o mot Generální ředitelství cel

(Mål C-638/15) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2011/64/EU — Artikel 2.1 c — Artikel 5.1 a — Uttrycken "röktobak", "tobak som skurits eller på annat sätt strimlats" och "industriell beredning")

(2017/C 168/15)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Eko-Tabak s.r.o.

Motpart: Generální ředitelství cel

Domslut

Artikel 2.1 c och artikel 5.1 i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror ska tolkas så, att torkade, platta och ojämna tobaksblad vars bladskafv delvis tagits bort och som har genomgått grundläggande torkning och kontrollerad befuktning, och som innehåller glycerin samt går att röka efter en enkel beredning som består i att bladen hackas eller skärs för hand, omfattas av begreppet "röktobak", i den mening som avses i dessa bestämmelser.

(¹) EUT C 98, 14.3.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 22 mars 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-665/15) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Transporter — Körkort — Europeiska unionens körkorts nätverk — Användande av och anslutning till unionens nätverk)

(2017/C 168/16)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Hottiaux, M.M. Farrajota och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och C. Guerra Santos)

Domslut

- 1) Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.5 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort genom att inte säkerställa anslutningen till Europeiska unionens körkorts nätverk.
- 2) Republiken Portugal ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 april 2017 (begäran om förhandsavgörande från Vestre Landsret – Danmark) – Jyske Finans A/S mot Ligebehandlingsnævnet, som för talan för Ismar Huskic

(Mål C-668/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung — Direktiv 2000/43/EG — Artikel 2.2 a och 2.2 b — Kreditinstitut som begär ytterligare bevis för identiteten i form av en kopia av pass eller uppehållstillstånd av personer som ansöker om ett lån för köp av ett motorfordon och som har legitimerat sig med sitt körkort i vilket anges ett annat födelseland än en medlemsstat i Europeiska unionen eller en medlemsstat i Europeiska frihandelssammanslutningen)

(2017/C 168/17)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Vestre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jyske Finans A/S

Motpart: Ligebehandlingsnævnet, som för talan för Ismar Huskic

Domslut

Artikel 2.2 a och 2.2 b i rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung ska tolkas så, att den inte utgör hinder för ett förfaringsätt hos ett kreditinstitut enligt vilket en kund vars körkort anger ett annat födelseland än en medlemsstat i Europeiska unionen eller Europeiska frihandelssammanslutningen åläggs ett kompletterande krav att tillhandahålla ytterligare bevis för identiteten i form av en kopia av pass eller uppehållstillstånd.

⁽¹⁾ EUT C 68, 22.2.2016.

**Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 6 april 2017 – Europeiska kommissionen mot
Förbundsrepubliken Tyskland**

(Mål C-58/16) ⁽¹⁾

**(Fördragsbrott — Ökat hamnskydd — Direktiv 2005/65/EG — Artiklarna 2.3, 6, 7 och 9 —
Åsidosättande — Ingen hamnskyddsutredning har ägt rum — Hamngränser, hamnskyddsplan och
hamnskyddschef — Ingen definition)**

(2017/C 168/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls och L. Nicolae)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och R. Kanitz)

Domslut

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.3, 6, 7 och 9 i Europaparlamentet och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd genom att inte, med avseende på hamnarna Düsseldorf, Köln-Niehl I, Godorf, Duisburg-Rheinhausen, Neuss, Duisburg Außen-/Parallelhafen, Krefeld-Linn, Stromhafen Krefeld, Duisburg Ruhrort-Meiderich, Gelsenkirchen och Mülheim, i delstaten Nordrhein-Westfalen (Tyskland), se till att hamngränserna fastställs, att hamnskyddsutredningar och hamnskyddsplaner utarbetas och att en hamnskyddschef utses.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 118, 4.4.2016.

**Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från
Amtsgericht München, Landgericht München I – Tyskland) – brottmål mot Ianos Tranca (C-124/16),
Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16)**

(Förenade målen C-124/16, C-188/16 och C-213/16) ⁽¹⁾

**(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/13/EU — Rätt till
information vid straffrättsliga förfaranden — Rätt att bli informerad om anklagelsen — Delgivning av ett
strafföreläggande — Förfarande — Skyldighet att utse ett delgivningsombud — Den tilltalade saknar
hemvist och fast uppehållsort — Fristen för att bestrida strafföreläggandet börjar löpa då
delgivningsombudet har delgetts)**

(2017/C 168/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstolar

Amtsgericht München, Landgericht München I

Parter i brottmålen vid de nationella domstolarna

Ianos Tranca (C-124/16), Tanja Reiter (C-213/16), Ionel Opria (C-188/16)

Ytterligare deltagare i rättegången: Staatsanwaltschaft München I

Domslut

Artiklarna 2, 3.1 c samt 6.1 och 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden ska tolkas på så sätt att de inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, som den i det nationella målet, enligt vilken den tilltalade i ett straffrättsligt förfarande, om han eller hon inte uppehåller sig i medlemsstaten och inte heller har någon fast boställningsort i denna medlemsstat eller i sin ursprungsmedlemsstat, är skyldig att utse ett ombud med rätt att ta emot delgivning av ett strafföreläggande som berör den tilltalade och enligt vilken tidsfristen för att bestrida detta föreläggande, innan det blir verkställbart, börjar löpa från det att ombudet har delgetts föreläggandet.

Det krävs dock enligt artikel 6 i direktiv 2012/13, i samband med verkställandet av strafföreläggandet, att den berörda personen, så snart denna faktiskt fått kännedom om strafföreläggandet, sätts i samma ställning som om föreläggandet hade delgetts honom eller henne personligen och att personen ska kunna förfoga över hela tidsfristen för bestridande, i förekommande fall, genom att försutten tid återställs.

Det ankommer på den hänskjutande domstolen att säkerställa att det nationella förfarande som gäller för återställande av försutten tid och de villkor som gäller för detta förfarande tillämpas på ett sätt som är förenligt med dessa krav och att detta förfarande möjliggör ett effektivt utövande av de rättigheter som föreskrivs i artikel 6.

⁽¹⁾ EUT C 260, 18.7.2016.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 april 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Slovenien

(Mål C-153/16) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Olämplig lagring av ett stort antal begagnade däck — Dumpning som är oförenlig med kraven i direktiven 2008/98/EG och 1999/31/EG — Permanent och varaktig fara för miljön och människors hälsa)

(2017/C 168/20)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Sanfrutos Cano och D. Kukovec)

Svarande: Republiken Slovenien (ombud: A. Grum)

Domslut

- 1) Genom att på ett grustag i kommunen Lovrenc na Dravskem polju (Slovenien) ha tolererat en permanent och varaktig fara för miljön och människors hälsa, på grund av olämplig lagring av stora mängder däck som inte används, blandning av dessa med annat avfall och deponering av dem i strid med kraven i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall, har Republiken Slovenien åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 5.3 d i det direktivet, artiklarna 12 och 13 samt artikel 36.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Republiken Slovenien ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta två tredjedelar av Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära en tredjedel av sina egna rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 222, 20.6.2016.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 2 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Heta Asset Resolution Bulgaria OOD mot Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Mål C-83/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 53.2 och artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Tullkodex — Exportdeklaration i efterhand — Begreppet ”tillräcklig bevisning” — Bedömning av huruvida bevisningen är tillräcklig)

(2017/C 168/21)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Heta Asset Resolution Bulgaria OOD

Motpart: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Avgörande

- 1) Artikel 161.5 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, jämförd med artikel 788 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 430/2010 av den 20 maj 2010, ska tolkas så, att den försäljare som etablerad i Europeiska unionens tullområde anses utgöra exportör i den mening som avses i den första bestämmelsen för det fall – efter det att ett försäljningsavtal ingåtts för varorna i fråga – äganderätten till varorna överförs till en förvärvare utanför tullområdet.
- 2) Artikel 795.1 tredje stycket b i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 430/2010, ska tolkas så, att tullmyndigheterna i medlemsstaterna har möjlighet att kräva bevisning utöver avtalet om försäljning av en fritidsbåt till en person etablerad i tredjeland och båtens avregistrering från medlemsstatens sjöfartsregister, under förutsättning att ett sådant krav iaktar proportionalitetsprincipen.
- 3) Artikel 795 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 430/2010, ska tolkas så, att den tullmyndighet som är behörig att ta emot en exportdeklaration i efterhand i den mening som avses i den bestämmelsen är, under sådana omständigheter som i det nationella målet, inte bunden av en annan tullmyndighets bedömning av huruvida bevisningen är tillräcklig i den mening som avses i artikel 796da.4 i samma förordning.

⁽¹⁾ EUT C 136, 18.4.2016.

Domstolens beslut (sjätte avdelning) av den 9 mars 2017 – Simet SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-232/16 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Statligt stöd — Transportsektorn — Tjänster avseende interregional busstrafik — Förordning (EEG) nr 1191/69 — Ersättning för de kostnader som följer av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster — Nationellt rättsligt avgörande — Stöd som är oförenligt med den inre marknaden)

(2017/C 168/22)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Simet SpA (ombud: A. Clarizia, C. Varrone och P. Clarizia, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: G. Conte, D. Grespan och P.J. Loewenthal)

Avgörande

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Simet SpA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 232, 27.6.2016.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 2 mars 2017 – (begäran om förhandsavgörande av Nejvyšší soud České republiky – Republiken Tjeckien) – brottmål mot Juraj Sokáč.

(Mål C-497/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Narkotikaprekursorer — Förordning (EG) nr 273/2004 — Artikel 2 a — Begreppet ”förtecknat ämne” — Läkemedel omfattas inte — Direktiv 2001/83/EG — Artikel 1 led 2 — Begreppet ”läkemedel” — Läkemedel som innehåller efedrin eller pseudoefedrin — Förordning (EG) nr 111/2005 — Artikel 2 a — Begreppet ”förtecknat ämne” — Bilaga — Läkemedel som innehåller efedrin eller pseudoefedrin omfattas — Saknar betydelse för tillämpningsområdet för förordning (EG) 273/2004)

(2017/C 168/23)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Juraj Sokáč

Avgörande

”Läkemedel” enligt artikel 1 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004, bestående av ”förtecknade ämnen” enligt artikel 2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 273/2004 av den 11 februari 2004 om narkotikaprekursorer, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1258/2013 av den 20 november 2013, såsom efedrin och pseudoefedrin, är undantagna från tillämpningsområdet för denna sistnämnda förordning även efter ikraftträdandet av förordning nr 1258/2013 och av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1259/2013 av den 20 november 2013 om ändring av rådets förordning (EG) nr 111/2005 om regler för övervakning av handeln med narkotikaprekursorer mellan gemenskapen och tredjeländer.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.

Domstolens beslut (femte avdelningen) av den 15 mars 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Versailles – Frankrike) – Enedis, SA mot Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

(Mål C-515/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artiklarna 107 och 108 FEUF — Statligt stöd — Begreppet ”statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med statliga medel” — Solproducerad elektricitet — Skyldighet att köpa till ett pris som överstiger marknadspriset — Fullständig kompensation — Underlåtenhet att göra förhandsanmälan

(2017/C 168/24)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Versailles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enedis, SA

Motparter: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Avgörande

- 1) Artikel 107.1 FEUF ska tolkas på så sätt att en mekanism, såsom den som införts genom den nationella lagstiftningen i det aktuella målet, som består i en skyldighet att köpa el som framställs vid anläggningar som drivs med solenergi till ett pris som överstiger marknadspriset och som finansieras av slutförbrukarna av el ska anses utgöra en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med statliga medel.
- 2) Artikel 108.3 FEUF ska tolkas på så sätt att nationella domstolar, i de fall då en nationell åtgärd som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF inte har anmälts i förväg till Europeiska kommissionen, är skyldiga att fastställa konsekvenserna av denna rättsstridighet, särskilt med avseende på giltigheten av de rättsakter som har antagits för att genomföra åtgärden.

⁽¹⁾ EUT C 475, 19.12.2016.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 11 januari 2017 – VAR Srl mot Iveco Orecchia SpA

(Mål C-14/17)

(2017/C 168/25)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VAR Srl

Motpart: Iveco Orecchia SpA

Tolkningsfrågor

- 1) I första hand: Ska artikel 34.8 i direktiv 2004/17/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att bevis för de erbjudna produkternas likvärdighet med originalprodukterna ska företes redan i samband med anbudslämnandet?

- 2) I andra hand, om den föregående tolkningsfrågan [1]) besvaras nekande: Hur ska man säkerställa iakttagandet av principerna om likabehandling, opartiskhet, fri konkurrens och god förvaltningssed samt de övriga anbudsgivarnas rätt till försvar och rätt att yttra sig i ett kontradiktoriskt förfarande?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/17/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster (EUT L 134, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 15 februari 2017 – KP, företrädd av sin moder, mot LO

(Mål C-83/17)

(2017/C 168/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: KP, företrädd av sin moder

Motpart: LO

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den subsidiaritet som föreskrivs i artikel 4.2 i Haagprotokollet om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet från 2007 tolkas så, att den endast blir tillämplig när den ansökan genom vilken en talan om underhållsskyldighet väcks inges i en annan stat än den stat där den underhållsberättigade har sin hemvist?

Om denna fråga besvaras nekande:

- 2) Ska artikel 4.2 i Haagprotokollet om tillämplig lag avseende underhållsskyldighet från 2007 tolkas så, att rekvisitet "inte kan få underhåll" även omfattar situationer i vilka det enligt lagen i den hittillsvarande hemviststaten inte föreskrivs någon retroaktiv rätt till underhåll enbart på grund av att vissa lagstadgade krav inte har iakttagits?

Överklagande ingett den 24 februari 2017 av Infineon Technologies AG av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 15 december 2016 i mål T-758/14, Infineon Technologies AG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-99/17 P)

(2017/C 168/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Infineon Technologies AG (ombud: M. Klusmann, Rechtsanwalt, T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 15 december 2016, mål T-758/14,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut nr C(2014) 6250 slutlig av den 3 september 2014 (ärende AT.39574 – Smart Card Chips) såvitt det avser Infineon Technologies AG,

- alternativt nedsätta det bötesbelopp på 82 874,000 euro som påförts klaganden enligt punkt 457 a i kommissionens beslut av den 3 september 2014 till ett skäligt belopp,
- alternativt återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning,
- förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör i huvudsak gällande att:

- tribunalen åsidosatte sin skyldighet att göra en erforderlig prövning av det omtvistade beslutet i enlighet med artikel 263 FEUF, i synnerhet på grund av att tribunalen i förevarande fall intog en felaktig ståndpunkt avseende en ofullständig selektiv domstolsprövning. Trots att klaganden invände mot samtliga kontakter som var aktuella i det omtvistade beslutet, prövade tribunalen inte ens hälften av dessa kontakter, utan att uppge tillräckliga skäl till varför vissa kontakter valts ut för prövning men inte andra och utan att uppge någon rättslig grund härför,
- kommissionen respektive tribunalen gjorde sig skyldiga till felaktig rättstillämpning avseende tillämpningen av artikel 101 FEUF, i synnerhet vad avser fastställandet av klagandens "allmänna" konkurrensbegränsning genom syfte, främst genom utbyte av allmänna uppgifter om marknadsutveckling och prognoser för prisutveckling. Kommissionen och tribunalen tillämpade inte heller villkoren för att fastställa en enda och fortlöpande överträdelse såsom de har slagits fast i domstolens praxis,
- kommissionen respektive tribunalen gjorde sig skyldiga till felaktig rättstillämpning beträffande beräkningen av de böter klaganden påförts. Tribunalen underlät i synnerhet att beakta konsekvenserna av sin ofullständiga selektiva prövning (då endast ett fåtal av de omstridda kontakterna i fråga prövades) och underlät följaktligen att beakta sin obegränsade behörighet avseende de påförda böterna. Tribunalen gjorde sig vidare skyldig till felaktig rättstillämpning – och åsidosatte sin motiveringskyldighet – genom att inkludera klagandens intäkter som inte härrörde från SIM vilket resulterade i att böterna för höga och således oproportionerliga.

Ytterligare argument avser att tribunalen missuppfattade ett flertal bevis, felaktigt fördelade bevisbördan avseende eventuellt otillförlitlig bevisning, samt gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende kommissionens bevisning mot klaganden, vilken inte visats under kommissionens förfarande.

- Alternativt är domen behäftad med ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, i synnerhet såvitt avser tribunalens vägran att bevilja klaganden tillfredsställande nedsättning av bötesbeloppet med hänsyn till klagandens begränsade delaktighet i den aktuella överträdelsen, otillräckligt beaktande av förmildrande omständigheter, samt avseende att det absoluta bötesbelopp som påförts klaganden är oproportionerligt.

Överklagande ingett den 24 februari 2017 av Gul Ahmed Textile Mills Ltd av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 15 december 2016 i mål T-199/04, RENV: Gul Ahmed Textile Mills Ltd mot Europeiska unionens råd

(Mål C-100/17 P)

(2017/C 168/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (ombud: L. Ruessmann, avocat, J. Beck, solicitor)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till prövning samt bifalla det,

- upphäva tribunalens dom,
- pröva målet i sak och ogiltigförklara förordning 397/2004 ⁽¹⁾ eller återförvisa målet till tribunalen för ett avgörande i sak av ansökan om ogiltigförklaring, och
- förplikta rådet att ersätta sökandenas kostnader för överklagandet och för förfarandet inför tribunalen.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför följande grunder till stöd för sitt överklagande.

- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att sökanden inte längre har något intresse när det gäller den andra och den tredje grunden. När domstolen bedömer om sökanden fortfarande har ett intresse i saken måste den beakta all bevisning och alla uppgifter inför den och göra en helhetsbedömning. Felen i rådets beräkningar av dumpningsmarginalen beror på metoden och kan även uppkomma i framtiden.
- Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den, utan att vederbörligen (i vissa fall inte alls) besvara sökandens argument, fann att EU:s industri övergång till tillverkning av ett dyrare segment på EU:s marknad för sänglinne och den ökade importen till EU av sänglinne från turkiska tillverkare med förbindelser till EU:s industri, inte bröt orsakssambandet mellan den påstådda dumpningen och den påstådda materiella skadan för EU-industrin. Dessutom grundar sig tribunalens slutsatser på en snedvridning av de omständigheter som det redogjorts för i förordning 397/2004 och en felaktig rättslig kvalificering av omständigheterna.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 397/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan (EUT L 66, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Pitești (Rumänien) den 27 februari 2017 – SC Cali Esrou SRL mot Administrația Fondului pentru Mediu

(Mål C-104/17)

(2017/C 168/29)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Pitești

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Cali Esrou SRL

Motpart: Administrația Fondului pentru Mediu

Tolkningsfråga

Kan artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall ⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för att en EU-medlemsstat antar bestämmelser enligt vilka den ekonomiska aktör som släpper ut förpackade varor och förpackningar på den inhemska marknaden, men som inte ändrar varorna eller förpackningarna, utan enbart avyttrar dem i samma form till en ekonomisk aktör som i sin tur avyttrar dem till slutkonsumenten, ska betala en skatt vars storlek fastställs per kilogram (kg) utifrån skillnaden mellan å ena sidan kvantiteterna av förpackningsavfall motsvarande minimimålen för återvinning eller förbränning i förbränningsanläggningar med energiåtervinning och återvinning med materialutnyttjande och å andra sidan kvantiteterna av förpackningsavfall som faktiskt har återvunnits eller förbränts i förbränningsanläggningar med energiåtervinning och återvunnits med materialutnyttjande?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 1994, s. 10, svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 6 mars 2017 – QJ mot Ministerstvo vnútra SR, Mиграčný úrad

(Mål C-113/17)

(2017/C 168/30)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovariens Högsta domstol)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: QJ

Motpart: Ministerstvo vnútra SR, Mиграčný úrad (Inrikesministeriet, migrationsenheten)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning) (nedan kallat direktivet om asylförfaranden) tolkas så, att en nationell domstol som prövar huruvida en sökandes behov av internationellt skydd är välgrundat själv kan besluta att bevilja sökanden detta skydd, av det skälet att beslutet om avslag har upphävts flera gånger tidigare och ärendet har återförvisats till förvaltningsorganet till följd av upprepat positivt utfall av överklagandet – som därmed visar sig vara utan verkan – även om det av nationell lagstiftning inte framgår att domstolen har en sådan behörighet?
- 2) För det fall den föregående frågan besvaras jakande, har då även en domstol i andra instans (Högsta domstolen) denna behörighet?

⁽¹⁾ EUT L 180, 2013, s. 60.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Satversmes tiesa (Lettland) den 7 mars 2017 – Administratīvā rajona tiesa mot Ministru kabinets

(Mål C-120/17)

(2017/C 168/31)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Satversmes tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Administratīvā rajona tiesa

Övrig part i målet: Ministru kabinets

Tolkningsfrågor

- 1) Ska, med beaktande av de befogenheter som fördelats mellan Europeiska unionen och medlemsstaterna på jordbruksområdet, bestämmelserna i förordning nr 1257/1999,⁽¹⁾ mot bakgrund av ett av dess mål – att jordbrukarna deltar i förtidspensionering från jordbruk – tolkas på så sätt att dessa bestämmelser utgör hinder för att en medlemsstat, i samband med åtgärder för tillämpningen av förordningen, antar en lagstiftning enligt vilken det är tillåtet att ärva stöd till förtidspensionering från jordbruk?
- 2) För det fall den första tolkningsfrågan – det vill säga huruvida bestämmelserna i förordning nr 1257/1999 utesluter att stöd till förtidspensionering från jordbruk kan ärvas – besvaras jakande, är det då möjligt, i en situation där Europeiska kommissionen i ett vederbörligt förfarande har ansett en medlemsstats föreskrifter vara förenliga med bestämmelserna i förordning nr 1257/1999, och jordbrukarna har kommit i åtnjutande av den åtgärd som avser förtidspensionering från jordbruk enligt nationell praxis, att enskilda personer har förvärvat en rätt att ärva det stöd som beviljats i samband med nämnda åtgärd.

- 3) För det fall den andra tolkningsfrågan – det vill säga huruvida enskilda personer kan ha förvärvat en sådan rätt – besvaras jakande, ska då den slutsats som drogs vid det möte som Europeiska kommissionens landsbygdsutvecklingskommitté höll den 19 oktober 2011, nämligen att stöd till förtidspensionering från jordbruk inte kan överföras till arvingarna till den som överlät jordbruksföretaget, anses utgöra grund för att i förtid upphäva den rätt som enskilda personer har förvärvat enligt ovan.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar (EGT L 160, 1999, s. 80).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação do Porto (Portugal) den 13 mars 2017 – Helder José Cunha Martins mot Fundo de Garantia Automóvel

(Mål C-131/17)

(2017/C 168/32)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação do Porto

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Helder José Cunha Martins [utmätningsgäldenär]

Motpart: Fundo de Garantia Automóvel [utmätningborgenär]

Tolkningsfrågor

- 1) Ska en part som ålagts solidariskt skadeståndsansvar genom en dom av en högre rätt i ett mål om överklagande som rör en skadeståndstalan med anledning av en trafikolycka, varvid omedelbarhetsprincipen inte tillämpats och parten inte getts möjlighet att i det målet anföra allt vad denne vill åberopa till sitt försvar, anses ha fått sin sak prövad i en skäligen och rättvis rättegång i enlighet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?
- 2) Utgör artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna hinder mot att utmätning av egendom sker utan att det dessförinnan skett en prövning av regresstalan?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 15 mars 2017 – G. C., A. F., B. H., E. D. mot Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

(Mål C-136/17)

(2017/C 168/33)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: G. C., A. F., B. H., E. D

Motpart: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Tolkningsfrågor

- 1) Med beaktande av sökmotorleverantörens specifika skyldigheter, befogenheter och möjligheter, är förbudet för andra registeransvariga att behandla uppgifter som avses i artikel 8.1 och 8.5 i direktiv 95/46⁽¹⁾, bortsett från i de undantagsfall som anges i denna rättsakt, även tillämpligt för sökmotorleverantören i dess egenskap av registeransvarig för den behandling som denna sökmotor medför?

2) För det fall fråga 1 ska besvaras jakande:

- Ska bestämmelserna i artikel 8.1 och 8.5 i direktiv 95/46 tolkas så, att förbudet för sökmotorleverantören att behandla de uppgifter som omfattas av dessa bestämmelser – med förbehåll för de undantag som föreskrivs i direktivet – innebär att sökmotorleverantören har en generell skyldighet att efterkomma begäranden om att ta bort länkar till webbplatser som behandlar sådana uppgifter?
- Hur ska mot denna bakgrund undantagen i artikel 8.2 a och e i direktiv 95/46 tolkas, när de tillämpas på en sökmotorleverantör, med beaktande av dennes specifika skyldigheter, befogenheter och möjligheter? I synnerhet, kan en sökmotorleverantör vägra att efterkomma en begäran om att ta bort länkar när denne konstaterar att länkarna i fråga leder till innehåll som även om det innehåller uppgifter som omfattas av de kategorier som räknas upp i artikel 8.1 även ingår i tillämpningsområdet för undantagen i artikel 8.2, särskilt leden a och e?
- Ska på samma sätt bestämmelserna i direktiv 95/46 tolkas så, att när de länkar vilka begäran om borttagande avser leder till behandling av personuppgifter som sker uteslutande för journalistiska ändamål eller konstnärligt eller litterärt skapande vilka i enlighet med artikel 9 i direktiv 95/46 kan insamla och behandla uppgifter som omfattas av de kategorier som nämns i artikel 8.1 och 8.5 i detta direktiv, kan sökmotorleverantören med hänvisning till denna omständighet vägra att efterkomma en begäran om borttagande?

3) För det fall fråga 1 ska besvaras nekande:

- Vilka av de specifika kraven i direktiv 95/46 måste sökmotorleverantören uppfylla, med beaktande av dennes skyldigheter, befogenheter och möjligheter?
- När sökmotorleverantören konstaterar att de länkar vilka begärts borttagna leder till webbplatser som innehåller uppgifter vilkas publicering på dessa webbplatser är otillåten, ska bestämmelserna i direktiv 95/46 tolkas så, att
 - sökmotorleverantören är skyldig att ta bort dessa länkar från listan med sökresultat som visas efter en sökning på namnet på den som begärt borttagande?
 - eller att de endast innebär att sökmotorleverantören behöver beakta denna omständighet för att bedöma huruvida den inkomna begäran om borttagande är välgrundad?
 - eller att denna omständighet helt saknar betydelse för nämnda bedömning?

För det fall denna omständighet inte helt saknar betydelse: Hur ska man bedöma huruvida det är tillåtet att publicera de omtvistade uppgifterna på webbplatser som härrör från behandlingar som inte omfattas av det territoriella tillämpningsområdet för direktiv 95/46, och följaktligen för de nationella lagstiftningar genom vilket det genomförs?

4) Oavsett hur fråga 1 ska besvaras:

- Oberoende av tillåtligheten av publiceringen av personuppgifter på webbplatsen till vilken den omtvistade länken leder, ska bestämmelserna i direktiv 95/46 tolkas så, att
 - när den som begärt borttagande visat att dessa uppgifter är ofullständiga eller felaktiga, eller inte är uppdaterade, är sökmotorleverantören skyldig att efterkomma motsvarande begäran om borttagande?
 - i synnerhet, när den som begärt borttagande visar att, med beaktande av utgången av det rättsliga förfarandet, uppgifterna om ett tidigare skede i förfarandet inte längre motsvarar den faktiska situationen, är sökmotorleverantören skyldig att ta bort länkar till webbplatser som innehåller sådana uppgifter?

- Ska bestämmelserna i artikel 8.5 i direktiv 95/46 tolkas så, att uppgifter om förundersökning avseende en person eller om en rättsprocess, och den efterföljande domen, utgör uppgifter om lagöverträdelse och brottmålsdomar? När en webbplats innehåller uppgifter om fällande domar och rättsliga förfaranden avseende en fysisk person omfattas den generellt av tillämpningsområdet för dessa bestämmelser?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 27 mars 2017 – Köln-Aktiefonds Deka mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-156/17)

(2017/C 168/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Köln-Aktiefonds Deka

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Ytterligare deltagare i rättegången: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på den utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna – med motiveringen att fonden inte är skyldig att innehålla nederländsk skatt på utdelning – trots att sådan återbetalning beviljas ett skattemässigt företag för kollektiva investeringar med hemvist i Nederländerna som årligen delar ut sin avkastning till sina andelsägare eller deltagare med innehållande av nederländsk skatt på utdelning?
- 2) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna – med motiveringen att den inte har gjort sannolikt att dess andelsägare eller deltagare uppfyller de villkor som anges i de nederländska bestämmelserna?
- 3) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna, med motiveringen att den inte årligen, senast den åttonde månaden efter räkenskapsårets utgång, delar ut hela sin avkastning till sina andelsägare eller deltagare, även för det fall fondens icke-utbetalade avkastning, i det land där den har hemvist, på grund av de gällande bestämmelserna i det landet a) anses vara utbetalad och/eller b) beskattas hos andelsägarna eller deltagarna i det landet som om den hade betalats ut, trots att sådan återbetalning beviljas ett skattemässigt företag för kollektiva investeringar med hemvist i Nederländerna som årligen betalar ut hela sin avkastning till sina andelsägare eller deltagare med innehållande av nederländsk skatt på utdelning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 27 mars 2017 – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-157/17)

(2017/C 168/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Ytterligare deltagare i rättegången: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning som innehålls på den utdelning som fonden har erhållit från rättssubjekt med hemvist i Nederländerna – med motiveringen att fonden inte är skyldig att innehålla nederländsk skatt på utdelning – trots att sådan återbetalning beviljas ett skattemässigt företag för kollektiva investeringar med hemvist i Nederländerna som årligen delar ut sin avkastning till sina andelsägare eller deltagare med innehållande av nederländsk skatt på utdelning?
- 2) Utgör artikel 56 EG (nu artikel 63 FEUF) hinder för att inte bevilja en investeringsfond med hemvist utanför Nederländerna återbetalning av nederländsk skatt på utdelning – när en sådan återbetalning beviljas ett nederländskt skattemässigt företag för kollektiva investeringar – om nämnda fond i så fall skulle få det svårare att locka investerare som är bosatta i eller har hemvist i Nederländerna?

Överklagande ingett den 5 april 2017 av ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 januari 2017 i mål T-768/14, ANKO mot Europeiska kommissionen

(Mål C-172/17 P)

(2017/C 168/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ombud: Stauroula Paliou, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den dom som tribunalen meddelade den 25 januari 2017 i mål T-768/14 och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att den dom som tribunalen meddelade den 25 januari 2017 i mål T-768/14 innehåller rättsliga bedömningar som strider mot de unionsrättsliga bestämmelser som klaganden åberopat i sitt överklagande.

Klagande gör gällande att den överklagade domen ska ogiltigförklaras av följande skäl:

- i. För det första har tribunalen i den överklagade domen missuppfattat omständigheterna vad gäller tillförlitligheten i system för registrering av arbetstid.
- ii. För det andra har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende de bestämmelser som, vad gäller överklagandet, reglerar föremålet för talan och bevisbördan.
- iii. För det tredje har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende de bestämmelser som, vad gäller genkåromålet, reglerar tilldelning av bevisbördan.
- iv. För det fjärde har tribunalen gjort sig skyldig till ett grovt processuellt fel och i synnerhet åsidosatt motiveringsskyldigheten vad gäller frågan huruvida kommissionens fordran var säker, likvid och förfallen.

Överklagande ingett den 5 april 2017 av ANKO A. E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 25 januari 2017 i mål T-771/14, ANKO mot Europeiska kommissionen

(Mål C-173/17 P)

(2017/C 168/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ombud: Stauroula Paliou, avvocato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den dom som tribunalen meddelade den 25 januari 2017 i mål T-771/14 och återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att den dom som tribunalen meddelade den 25 januari 2017 i mål T-771/14 innehåller rättsliga bedömningar som strider mot de unionsrättsliga bestämmelser som klaganden åberopat i sitt överklagande.

Klagande gör gällande att den överklagade domen ska ogiltigförklaras av följande skäl:

- i. För det första har tribunalen i den överklagade domen missuppfattat omständigheterna vad gäller tillförlitligheten i system för registrering av arbetstid.
 - ii. För det andra har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende de bestämmelser som, vad gäller överklagandet, reglerar föremålet för talan och bevisbördan.
 - iii. För det tredje har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning avseende de bestämmelser som, vad gäller genkåromålet, reglerar tilldelning av bevisbördan.
 - iv. För det fjärde har tribunalen gjort sig skyldig till ett grovt processuellt fel och i synnerhet åsidosatt motiveringsskyldigheten vad gäller frågan huruvida kommissionens fordran var säker, likvid och förfallen.
-

Överklagande ingett den 11 april 2017 av International Management Group (IMG) av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 2 februari 2017 i mål T-381/15, IMG mot kommissionen

(Mål C-184/17 P)

(2017/C 168/38)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: International Management Group (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 2 februari 2017 i mål T-381/15,
- bifalla klagandens yrkanden som framställts vid tribunalen, nämligen
 - ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 maj 2015 att inte bevilja IMG status som internationell organisation enligt budgetförordningen,
 - förplikta kommissionen att betala skadestånd om 28 miljoner euro för ekonomisk skada och 1 euro för ideell skada, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna såväl vid tribunalen som vid domstolen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fem grunder:

- Första grunden: Åsidosättande av tribunalens rättegångsregler, åsidosättande av genomförandebestämmelserna för tribunalens rättegångsregler, åsidosättande av rätten till försvar, åsidosättande av kommissionens motiveringsskyldighet, åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet samt missuppfattning av handlingarna i målet.
- Andra grunden: Åsidosättande av 2012 års budgetförordning och av den delegerade budgetförordningen, uppenbart felaktig bedömning, åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet samt missuppfattning av handlingarna i målet.
- Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet samt missuppfattning av handlingarna i målet.
- Fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet samt missuppfattning av handlingarna i målet.
- Femte grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, åsidosättande av tribunalens motiveringsskyldighet samt åsidosättande av artikel 61 i 2012 års budgetförordning.

Klaganden bestrider även tribunalens beslut att ogilla klagandens skadeståndsyrkande av det skälet att kommissionen inte gjort några skadeståndsgrundande fel.

Klaganden bestrider slutligen tribunalens beslut att avvisa ett yttrande från kommissionens rättstjänst och att inte låta nämnda yttrande bli en del av processmaterialet.

TRIBUNALEN

Talan väckt den 31 mars 2017 – Printeos mot kommissionen

(Mål T-201/17)

(2017/C 168/39)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spanien) (ombud: advokaterna H. Brokelmann och P. Martínez-Lage Sobredo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- i första hand, enligt artikel 266 första stycket FEUF eller artiklarna 266 första stycket, 268 och 340 andra stycket FEUF och artikel 41.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska förplikta kommissionen att betala
 - a) ersättning i form av kompensationsränta på beloppet 4 729 000 euro med den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för sina refinansieringstransaktioner, ökad med två procentenheter, för perioden den 9 mars 2015–1 februari 2017, vilket innebär 184 592,95 euro, eller, i annat fall, med den räntesats som tribunalen anser vara lämplig, och
 - b) dröjsmålsränta på den kompensationsränta som följer av föregående punkt från och med den 1 februari 2017 till dess att kommissionen faktiskt har betalat det belopp som begärs enligt föregående punkt vid verkställande av en eventuell dom genom vilken denna talan bifalls, med den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar för sina refinansieringstransaktioner, ökad med tre och en halv procentenheter, eller, i annat fall, med den räntesats som tribunalen anser vara lämplig,
- i andra hand, enligt artikel 263 FEUF, ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 2017, enligt vilket endast kapitalbeloppet avseende de böter som sökanden betalat in felaktigt vid fullgörandet av beslutet om kuvert återbetalas till sökanden utan någon ränta, och
- att tribunalen i vart fall ska förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål.

Grunder och huvudargument

I detta mål yrkar sökanden i första hand ersättning med ett belopp som motsvarar den ränta som kommissionen borde ha betalat till sökanden när den återbetalade kapitalbeloppet avseende de böter som sökanden hade betalat in felaktigt vid fullgörandet av kommissionens beslut K(2014) 9295 slutlig, av den 10 december 2014, om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (AT.39780 – Kuvert) (beslutet om kuvert), efter det att beslutet hade ogiltigförklarats genom tribunalens dom av den 13 december 2016 i mål T-95/15, Printeos S.A. m.fl. mot kommissionen (domen Printeos). Sökanden yrkar i andra hand ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 26 januari 2017 om avslag på sökandens ansökan om erhållande av nämnda ränta.

- Sökanden grundar sitt ersättningsyrkande på artikel 266 första stycket FEUF, med åberopande av att kommissionen hade verkställt domen Printeos på ett ofullständigt sätt, eftersom den underlät att betala motsvarande ränta till sökanden. Alternativt grundar sökanden sitt yrkande på artiklarna 266 andra stycket och 340 andra stycket FEUF och artikel 41.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, för den skada som orsakats genom beslutet om kuvert och det ofullständiga verkställandet av domen Printeos.

Sökanden hävdar att kommissionens otillåtna handlande saknar rättslig grund, eftersom kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 357, 2002, s. 1), som kommissionen hänvisat till i sitt beslut av den 26 januari 2017, redan hade upphävts, och eftersom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 2012, s. 1) ska anses strida mot artiklarna 266 och 340 FEUF, 41.3 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

- Till stöd för sitt andrahandsyrkande om upphävande gör sökanden gällande att kommissionens beslut av den 26 januari 2017 antagits med stöd av en rättslig grund som upphävts och som inte gällde. Sökanden anför att beslutet i vart fall ska anses vara rättsstridigt, varför den även framställer en invändning om rättsstridighet i detta avseende.

Överklagande ingett den 5 april 2017 – Senetic mot EUIPO – HP Hewlett Packard Group (hp)

(Mål T-207/17)

(2017/C 168/40)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Senetic S.A. (Katowice, Polen) (ombud: advokaten M. Krekora)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande orden "hp" – EU-varumärke nr 8 579 021

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 februari 2017 i ärende R 1001/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta intervenienten, liksom EUIPO, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 52.1 a jämförd med artikel 7 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 5 april 2017 – Senetic mot EUIPO – HP Hewlett Packard Group (HP)

(Mål T-208/17)

(2017/C 168/41)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Senetic S.A. (Katowice, Polen) (ombud: advokaten M. Krekora)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: HP Hewlett Packard Group LLC (Houston, Texas, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "HP" – EU-varumärke nr 52 449

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 1 februari 2017 i ärende R 1002/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna vid såväl domstolen som vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 52.1 a jämförd med artikel 7 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 4 april 2017 – ZGS mot EUIPO (Schülerhilfe1)

(Mål T-209/17)

(2017/C 168/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: ZGS Bildungs-GmbH (Gelsenkirchen, Tyskland) (ombud: advokaten T. Remmerbach)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Schülerhilfe1" – Registreringsansökan nr 15 113 038

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 6 februari 2017 i ärende R 1789/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att bära sina rättegångskostnader samt ersätta de kostnader som uppkommit för ZGS Bildungs-GmbH.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 5 april 2017 – Romantik Hotels & Restaurants mot EUIPO – Hotel Preidlhof (ROMANTIK)

(Mål T-213/17)

(2017/C 168/43)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Romantik Hotels & Restaurants AG (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Hofmann och W. Göpfert)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Hotel Preidlhof GmbH (Naturns, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "ROMANTIK" – EU-varumärke nr 2 527 109

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 3 februari 2017 i ärende R 1257/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del det fastställs att EU-varumärke nr 2 527 109 "ROMANTIK" (ordmärke) är ogiltigt, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 7.1 b, jämförd med artikel 52.1 a, i förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 7.3, jämförd med artikel 52.2, i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 7 april 2017 – Pear Technologies mot EUIPO – Apple (PEAR)

(Mål T-215/17)

(2017/C 168/44)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Pear Technologies Ltd (Macao, Kina) (ombud: J. Coldham, Solicitor och E. Himsworth, QC)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "PEAR" – Registreringsansökan nr 13 115 076

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 18 januari 2017 i ärende R 860/2016-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och/eller
- återförvisa ärendet till överklagandenämnden för vidare prövning,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommit för klaganden med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden, samt
- förplikta motparten vid överklagandenämnden, om denna part har intervenerat i målet vid tribunalen, att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet de kostnader som uppkommit för klaganden med anledning av förfarandet vid överklagandenämnden.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV